

Gespreksverslag Zorgrecht

Welkom in Zorgrecht

Op een zonnige vrijdagmiddag staan we voor een pand met grote afbeeldingen van vrolijke ouderen, soms druk in gesprek met elkaar, soms stoer met een halter in een gebogen arm. Bij binnenkomst worden we hartelijk verwelkomd door Jacqueline en Numan en al direct aangezien voor een andere groep. Er lijkt behoorlijk wat interesse te zijn voor deze bijzondere stichting. Ze presenteren zichzelf als: 'een multiculturele dagbesteding voor ouderen'. Hier komen eenzame, kwetsbare of gewoon gezellige ouderen uit allerlei culturen bijeen om een leuke interactieve dag te hebben.

We worden naar een zaal geloodst met een biljarttafel en tafels met luxe 'oma-stoelen'. Jacqueline vertelt dat ze de enige vaste werknemer bij het bedrijf is, ze werken veel met vrijwilligers. Ze is een vlotte, hartelijke vrouw die ik zo zou vertrouwen rond mijn oma. Ze vertelt hoe naïef ze zichzelf vond dat ze dacht gewoon even alle culturen altijd door elkaar te kunnen mixen, 'dat ging echt niet zomaar'.

Ontstaansverhaal

Numan is de initiatiefnemer van Zorgrecht. Hij is een vriendelijke, empathische man van Turkse afkomst die mooi kan vertellen over het ontstaan van de stichting. De organisatie bestaat nog maar een jaar of twee, en de meeste activiteiten draaien nog maar één jaar. Hij vertelt dat er in zijn cultuur een groot taboe heerst rond verzorgingstehuizen. Toen hij zijn moeder ooit naar een dagopvang bracht, reageerde ze boos: 'stuur me dan maar direct naar een verzorgingstehuis, als je niet voor me wilt zorgen'. Veel dagbestedingen voor ouderen in zo'n opvang bestonden uit activiteiten als aardappels schillen en koken. 'Dat kan ik thuis ook' was de reactie van zijn moeder.

Ondernemen zit Numan in het bloed, hij heeft op het moment dat hij deze gesprekken met zijn moeder voert, een hypotheekbedrijf. Hij gaat op onderzoek uit in zijn omgeving: is er vraag naar een alternatieve dagopvang voor ouderen? Hebben meer ouderen van allochtone afkomst soortgelijke problemen? Het antwoord bleek ja. Veel ouderen zijn ooit naar Nederland gekomen met de droom eens weer terug te gaan naar hun eigen land. Jaarlijks zei mijn vader: 'volgend jaar gaan we weer terug naar huis!' Veel mensen kochten alvast landjes of winkeltjes in eigen land, zonder ooit de stap terug te maken. Dat was erg sneu om te zien en stond inburgering en taal leren enorm in de weg. Met name vrouwen, die niet mochten werken en voornamelijk thuis zaten, werden erg eenzaam. Er ontstond een visie: een multiculturele opvang waar ouderen elkaar leren kennen.

Activiteiten

Er worden wekelijks dagactiviteiten verzorgd. Hier wordt veel geluisterd naar de behoefte van de deelnemers. Activiteiten zoals bewegen, creatieve cursussen, tuinieren, spelletjes doen en filmvertoningen. Ook zijn er wekelijks speciale bijeenkomsten voor Turkse en Marokkaanse vrouwen, waarbij onderlinge contacten worden opgedaan, ook worden er taallessen en religieuze les gegeven. Bovendien wordt er wekelijks gekookt, waar ouderen uit alle culturen tegen een kleine vergoeding kunnen aanschuiven. 'Het is mooi om de

interactie tussen ouderen van verschillende culturen te zien, al is het maar in gebarentaal' zegt Numan glimlachend. 'Dat willen we graag stimuleren. De droom is dat steeds frequenter te laten gebeuren'.

Het gebouw

We krijgen een rondleiding. Het gebouw is verrassend groot. Naast de grote eet- en koffieruimte, is er ook een kantoor, een aantal aangepaste wc's, een opberghok 'dit wordt ooit ook nog een kantoor hoor' aldus Jacqueline. Ook is er een ruimte vol met stoelen in een kringetje, een soort woonkamer met allerlei luxe fauteuils ('die haal ik van marktplaats!' zegt Numan trots 'Deze Chesterfield heb ik echt voor een hele mooie prijs gekregen!') en zijn er nog twee grote ruimtes met tafels, banken, stoelen en allerlei spullen die voor activiteiten gebruikt kunnen worden.

De sfeer

Het pand is gevuld met kunstwerken die door ouderen gemaakt zijn. Een hele verzameling vogelhuisjes in een kast, de vele schilderijen en enkele knip-en-plak werken aan de muur getuigen van noeste arbeid. Hier en daar vinden we in het pand enkele ouderen die gezellig met elkaar aan het praten zijn, een dutje aan het doen zijn of recalcitrant met een ballon spelen. Er hangt een vrolijke, ontspannen sfeer. Een jonge jongen komt met een flinke doos aan boodschappen langs. 'De kok is ziek, dus vanavond moeten we zelf aan de bak' grinnikt Numan.

Lessen

'Wat is nu het belangrijkste als je goed voor ouderen wilt zorgen?' vraagt Thijs scherp. Numan antwoordt vrijwel onmiddellijk: 'Aandacht en respect, daarmee bereik je zoveel. Je moet mensen gewoon serieus nemen. En met een beetje aandacht zijn mensen heel blij'.

Zorgrecht faciliteert soms ook initiatieven van buitenaf. Zo heeft Stichting Move eens een workshop geregeld, en is er met de ouderen een ontbijt geweest met een basisschool. 'Natuurlijk staan we open voor initiatieven van buiten. Zo'n ontbijt vinden veel ouderen prachtig!'

We nemen afscheid met een warm gevoel. 'Als jullie nog andere vragen hebben of nog eens langs willen komen zijn jullie altijd welkom!' benadrukken Jacqueline en Numan beiden. We stappen met een glimlach naar buiten de zon in. We zijn enthousiast!

